

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 959/2016
17.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бесеровац Љубица, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Жупунски, адвокат у ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Аћимовић адвокат у ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Дарко Жупунски, адвокат у ..., ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Сергеј Младеновски, адвокат у ..., ЖЖ из ..., чији је пуномоћник за пријем писмена Жупунски Дарко, адвокат у ... и ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Сергеј Младеновски, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2784/15 од 18.11.2015. године, у седници одржаној 17.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2784/15 од 18.11.2015. године исправљене решењем истог суда Гж 2784/15 од 31.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П. 204/10 од 04.09.2014.године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су тужени ББ, ВВ, ДД, ЋЋ и ЕЕ обавезани да тужиоцу на име претрпљених физичких болова исплати износ од 220.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 300.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености, износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.09.2014.године као дана пресуђења па до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу 275.930,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђенога до тужбом тражених износа на име накнаде нематеријалне штете, а у односу на тужене из става првог изреке. Трећим ставом

изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно исплате материјалну штету и то на име изгубљене зараде због неспособности за рад, новчану ренту, за сваки месец појединачно почев од 01.02.1999.године па до 01.12.2013.године, као и захтев за исплату месечне ренте убудуће од 01.01.2014.године, са законском затезном каматом. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражио да се тужени ЖЖ и ЗЗ обавезу да солидарно са осталим туженима у овој парници исплате нематеријалну штету по видовима и износима ближе наведеним у овом ставу изреке. Последњим ставом изреке одбијен је као неоснован предлог тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2784/15 од 18.11.2015. године, жалбе парничних странака су делимично усвојене и делимично одбијене, па је првостепена пресуда преиначена у односу на тужене ББ, ЂЂ и ЕЕ тако што је у односу на њих одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете и накнаду трошкова поступка, а тужени ВВ, ГГ и ДД су обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то: за претрпљени страх поред износа од 150.000,00 динара још 50.000,00 динара, укупно 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности поред досуђеног износа од 300.000,00 динара још 300.000,00 динара, укупно 600.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености поред досуђеног износа од 150.000,00 динара још 100.000,00 динара, укупно 250.000,00 динара; тужени ВВ, ГГ и ДД обавезани су да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 395.550,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.09.2014.године па до исплате, док је у побијаном непреиначеном делу одлуке о тужбеном захтеву првостепена пресуда потврђена. Тужени ВВ, ГГ и ДД обавезани су да тужиоцу солидарно накнаде и трошкове жалбеног поступка у износу од 57.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену и то у делу којим је одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне штете, као и у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у односу на тужене ББ, ЂЂ и ЕЕ, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешо и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца према вредности побијаног дела правноснажне пресуде дозвољена, али неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности, а наводима ревизије којима се указује на повреде поступка пред другостепеним судом, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се сагласно члану 398. ЗПП, ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, у ноћи између 15. и 16. јула 1995. године у два наврата избио је конфликт између тужиоца и тужених ГГ, ББ, ВВ, ЂЂ, ЕЕ и ДД. Први конфликт се одиграо испред дискотеке у ..., а затим испред продавнице „...“ где му је од стране тужених ГГ и ВВ, нанета тешка телесна повреда десног ока, због које је и оперисан на очној клиници у.... Тужилац је претрпео болове различитог интензитета, као и страх, а последице те повреде је и умањена животна активност од 33%, наруженост умерено средњег степена, као и радна неспособност тужиоца за обављање послова за које је квалификован. Наиме, тужилац је завршио основну школу и занат за електровариоца. Због повреде ока која је резултирала потпуним губитком вида повређеног ока, код тужиоца постоји трајно умањење радне способности, те није способан да обавља послове електровариоца, као и послове који захтевају прецизан вид на оба ока, за рад у неповољним условима, где постоји изражено дејство високих температура, инфрацрвеног зрачења, као и могућност повреде здравог ока. Способан је да обавља послове чије обављање је могуће уз поштовање претходних ограничења. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац ни пре, а ни после повређивања није обављао ове послове, већ је обављао послове обрађивања земље у домаћинству свог оца, које обавља и данас. Тужилац у току поступка није доказао да због умањења радне способности није у могућности да обавља послове које је обављао до повређивања. Везано за наведени догађај, Општинско јавно тужилаштво у Сремској Митровици је одбацило кривичну пријаву против ЂЂ и ЕЕ, док је кривични поступак против ГГ због кривичног дела тешке телесне повреде обустављен због одустанка јавног тужиоца. Кривична пријава против ВВ је такође одбачена, а поступајући по супсидијерној оптужници тужиоца, Општински суд у Сремској Митровици је одбацио оптужницу тужиоца као оштећеног у односу на ВВ, док је у односу на ГГ кривични поступак обустављен.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев и тужени који су нанели тешку телесну повреду тужиоцу обавезани на накнаду нематеријалне штете у износима који су тражени постављеним тужбеним захтевом, док је у односу на остале тужене тужбени захтев одбијен, као и тужбени захтев за накнаду материјалне штете у целости.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилном применом одредби члана 154. став 1. ЗПП, обавезао тужене чије понашање је критичном приликом узроковало тешку телесну повреду тужиоца, на накнаду нематеријалне штете коју је тужилац том приликом и у вези тог догађаја претрпео, одбијајући тужбени захтев у односу на остале тужене чије понашање није у непосредној узрочно-последичној вези са штетом коју је тужилац претрпео.

У односу на накнаду материјалне штете у виду изгубљене зараде, с обзиром да је у поступку утврђено да тужилац и након повређивања обавља исте послове, као и пре тога, односно да нема губитак у заради, нижестепени судови су правилно применом одредби члана 195. став 2. ЗОО, одбили тужбени захтев тужиоца за накнаду штете по овом основу. Иако је тужилац квалификован за обављање послова електровариоца, према утврђењу суда, тужилац се након завршетка школовања није бавио овим пословима и на тај начин није остваривао

зараду, већ је према његовој изјави радио на пољопривредном имању свог оца, што чини и сада. Из тих разлога се не могу прихватити као основани наводи ревизије да су због претрпљене повреде критичном приликом, тужиоцу умањене или уништене могућности његовог даљег развијања или напредовања. Тужилац, на коме је терет доказивања околности из поменуте одредбе члана 195. ЗОО, у овом поступку то није доказао, а ревизијом се тако утврђено чињенично стање не може оспоравати.

Из наведених разлога, применом члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић